

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 132/2020
14.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Фонда за развој Републике Србије, Филијала ..., чији је пуномоћник Иван Таловић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Момчило Ковачевић, адвокат из ..., ради дуга, решавајући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Основног суда у Бору, у седници већа одржаној 14.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници **стварно је НАДЛЕЖАН** Основни суд у Бору.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу Основном суду у Бору против туженог, ради исплате доспелог а неизмиреног дуга по Уговору о инвестиционом кредиту број .. од 22.03.2005. године. Основни суд у Бору се решењем П 726/19 од 05.12.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари налазећи да је за суђење надлежан Привредни суд у Београду, чија надлежност је уговорена чланом 7. наведеног Уговора, с обзиром на то да је тужбени захтев усмерен на наплату дуга по наведеном уговору.

Привредни суд у Београду није прихватио надлежност већ је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...87/18), решио сукоб надлежности и одлучио да је за суђење стварно надлежан Основни суд у Бору.

Према члану 83. Закона о привредним друштвима, предузетник је пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу остваривања прихода, које је као такво регистровано у складу са Законом о регистрацији.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08, са изменама) прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности

привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

У конкретном случају, према подацима регистрованим у Агенцији за привредне регистре, тужени је у време закључења Уговора о инвестиционом кредиту број .. од од 22.03.2005. године, по ком основу се тражи исплата дуга, обављао предузетничку делатност али је брисан из регистра предузетника 16.09.2008. године, тако да у време подношења тужбе у овом спору 23.09.2019.године није обављао предузетничку делатност већ у поступку учествује као физичко лице. Како тужени није привредни субјекат, цитирана законска одредба се не може применити у овом случају па нема места установљењу надлежности привредног суда по члану 25. став 1 тачка 1 Закона о уређењу судова.

Околност да је у уговору о инвестиционом кредиту уговорена надлежност Трговинског суда у Београду је без значаја, јер странке имају могућност да се споразумевају само о месној надлежности суда, у складу са чланом 65. Закона о парничном поступку, а не и о стварној надлежности која је уређена Законом о уређењу судова.

Из изнетих разлога решено је као у изреци на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић